

Fælles for Danmark og Taiwan er også individets ret til at møde autoriteter uden frygt for uretfærdighed eller overgreb, individets ret til at tale med selvtillid og uden at frygte konsekvenserne. Som en del af et demokratisk samfund bliver vi nødt til at samarbejde og støtte lande, der deler vores basale værdier og synspunkter. Taiwan er et sådant samfund, og derfor mener Venstre, at Danmark via EU bør støtte Taiwans bestræbelser på at opnå medlemskab af organisationer, hvor det ikke kræves, at Taiwan er en statslig nation.

Men lad mig slå fast, at Venstre arbejder for, at Taiwans medlemskab af disse organisationer skal foregå inden for rammerne af etkinapolitikken og den fælles EU-politik. Til trods for forskellen mellem Taiwan og Kina er kontakten mellem de to sider af strædet vokset betydeligt det sidste årti. Taiwan har fortsat været med til at mildne begrænsningerne på uofficielle kontakter med Kina, og Kina har tilsvarende vist tiltag, som kunne tolkes i retning af øget vilje til samarbejde. Samhandelen mellem de to lande vokser.

Venstre anerkender opretholdelsen af diplomatiske relationer med Kina som værende i Danmarks langsigtede interesse, men Venstre støtter samtidig opretholdelsen af stærke relationer, det være sig økonomiske, handelsmæssige, kulturelle relationer, for det er også i dansk interesse. Ved at bevare kontakten til både Beijing og Taipei vil Danmark bringe sig i en position til bedst muligt at bidrage til fred og stabilitet i Asien. Ved at arbejde for integration af Taiwan gennem en fælles EU-politik sikrer vi, at der er vægt bag vores ord.

Venstre ønsker en fredelig løsning af den uenighed, der kan være mellem Kina og Taiwan, som bygger på et dybtfølt ønske om at vise Taiwan og taiwanerne respekt for de resultater, som de har opnået såvel økonomisk som demokratisk de seneste par år.

Kl. 16.55

Vi skylder denne befolkning, at deres stemme kan blive hørt i international sammenhæng. Derfor så skal vi arbejde videre, og der er blevet omtalt WHO, og der står jo i charteret, at retten til den højest opnåelige standard for sundhed er en af de fundamentale rettigheder for alle mennesker uden forskelsbehandling, hvad angår race, religion, politisk overbevisning, økonomiske eller sociale forhold. Derfor bør også Taiwans 23 millioner borgere have ret til adgang til information fra WHO.

Rent faktisk er det jo sådan, at det er Taiwan, som kan bidrage til WHO via deres viden inden for medicinområdet og ikke mindst inden for det finansielle område.

Taiwans deltagelse i WHO-arbejdet støttes af Europa-Parlamentet, Kongressen i USA, Storbritanniens Underhus m.fl. Det vil inkludere taiwaneren i det globale sundhedssystem uden at kompromittere Danmarks etkinapolitik.

Det, der er min hovedpointe, er, at Taiwan ønsker og behøver et vindue til verden, et vindue, hvor verden vil få mulighed for at se, hvad Taiwan har udrettet, men endnu vigtigere: at Taiwans befolkning også får mulighed for et glimt af verden.

Samtidig skal jeg sige, at vi ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, der er.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt stille hr. Jens Hald Madsen et principielt spørgsmål. Nu kan jeg forstå, at regeringspartiet Venstre har som en fuldstændig fastlåst doktrin denne etkinapolitik. Men jeg vil godt spørge: Hvorfor skal vi her i Danmark bestemme, at der kun skal være ét Kina, hvis det er sådan, at befolkningen i Kina ønsker, at der skal være to? Hvorfor skal vi så det?

Det kan da godt være, at befolkningen både i Taiwan og i Folkerepublikken Kina ønsker at forenes på et tidspunkt. Det er da muligt. Og det mener jeg bestemt de skal have ret til. Men hvorfor skal det påtvinges dem?

Hvordan kan det være Danmark, der skal afgøre, hvad kineserne skal, og hvad kineserne ikke skal? Jeg synes, at det er en underlig form for formynderi og helt i strid med moderne tankegang. Er det af hensyn til Folkerepublikken? Hvad er det, der får Venstre ind i en så doktrinær, gammeldags tankegang?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo desværre ikke Danmark, der bestemmer her, og det er jo også det, der gør debatten sådan lidt spøgelsesagtig. Vi ved jo alle sammen, at det hele hænger og står og falder med EU.

EU har vedtaget, at der skal være en etkinapolitik, og så er Danmark, lille Danmark, fuldstændig magtesløs. Og det burde i hvert tilfælde, synes jeg, hos Venstres ordfører forårsage dårlig samvittighed.

Jeg synes jo altså, at Vestens Europas holdning til Taiwan er dybt beskæmmende. Man